



ให้เกิดการขอลานดำรงอยู่คือ ปัจจัยเพศสภาพกับการแปรทูลทางร่างกายให้เป็นเงินและปัจจัยเพศสภาพกับการผลิตซ้ำแรงงานสำรองของระบบชายเป็นใหญ่ นอกจากนี้หญิงชรายังมีวิธีการปรับตัวและเอาตัวรอดในสังคมเมืองด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น พลิกแพลงรูปแบบการขอทาน ให้เป็นการค้าขาย หรือพยายามใช้ความสามารถมาแลกเปลี่ยนกับเศษเงินด้วยการดูหมอหรือดีชอ-เปาแคน เป็นต้น สำหรับการสร้างค่านิยมใหม่พบว่าหญิงชราจะเรียกตนเองว่า เป็นคนขายของ เป็นหมอดู หรือมาหาเงินเพื่อทดแทนคำว่า “ขอทาน” นอกจากนี้หญิงชราขอทานยังมีการรวมกลุ่มกันสร้างพื้นที่แห่งการช่วยเหลือและดูแลกันเองขึ้น สำหรับในอนาคตของหญิงชราขอทานพบว่าในกรณีที่หญิงชราอายุยังไม่มากและรู้ช่องทางในการหางานทำที่กรุงเทพฯ พวกเธอคาดหวังว่าอยากเลิกขอทานและหันมาประกอบอาชีพค้าขายหรือเป็นแม่บ้าน ส่วนหญิงชราที่มีอายุมากแล้ว มีพื้นเพอยู่ที่ชนบท คิดว่าจะขอทานต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะหมดลมหายใจ